

henstille og lade uafgjort, om de Motiver, der bleve anførte fra Folkethingets Side, vare rigtige eller ikke, og betragte det blot som en forandret Redaction, uden at gaae ind paa Grundene. Men jeg troer, at man vil komme i en meget falsk Stilling med Hensyn til Grundloven i det Hele, naar man lader sige Spørgsmaal vare uafgjorte. Jeg troer, at Sagen er langt vigtigere med Hensyn til den Mening om Grundlovens Fortolkning, som har gjort sig gjældende i Folkethinget, end med Hensyn til Sagens Gjenstand selv, og jeg troer derfor, at den behøver en nøiagtig Prøvelse, og at det derfor er rigtigst, at der bliver nedsat et Udvalg.

Skoleforstander Sørensen: Jeg skal tillade mig at yttre en modsat Anskuelse; thi det forekommer mig, at, da Folkethinget i det Væsentlige har samstemmet med Ministeriet med Hensyn til Loven, saa er der ikke nogen Fare ved den Fortolkning, der derved er givet af Grundloven. Med Hensyn til den forandrede Redaction er det derhos bekendt, at vedkommende Minister har intet Væsentligt havt at indvende derimod, men i Hovedsagen har tiltraadt den, saa at der fra disse to Synspunkter ikke er nogen tilstrækkelig Grund til at nedsette noget Udvalg til denne Sags Behandling, og jeg skulde derfor holde for, at Sagen strax overgik til første Behandling.

Formanden: Jeg skal altsaa sætte under Afstemning, om det er Thingets Mening, at Sagen strax skal gaae over til første Behandling uden Nedsættelse af nogen Comitee.

Dette blev ved den derpaa følgende Afstemning vedtaget med 39 Stemmer mod 5.

Formanden: Den næste Sag, der foreligger, er Sagen angaaende Udkastet til Lov om det midlertidige Forbud mod Indførsel af Hornqvæg fra Sverrig. Det er til anden Behandling, Sagen foretages, og der er ikke stillet noget Vædringsforslag til denne Behandling.

Ordføreren (Ullsgaard): Da der ikke er stillet noget Vædringsforslag, og der altsaa ikke er gjort nogen Indvending mod Realiteten af denne Sag, saa er det kun ganske kort, jeg

skal opholde mig ved Sagen. Udvalget har nemlig henstillet til Forsamlingen blot en anden Redaction af denne Lov, og den høitærede Finanzminister har for sit Vedkommende erklæret, at han intet Væsentligt har at erindre mod den af Udvalget foreslaaede Redaction. Derimod har et aret Medlem af Thinget, paa hvis Dom jeg lægger megen Vægt, yttret, at han ansaae den oprindelige Affattelse af Loven for langt bedre end Udvalgets Forslag. Jeg skal i den Henseende ikke yttre mig videre, men henstille Afgjørelsen deraf til Forsamlingen selv. Udvalget har ogsaa allerede yttret, at det i og for sig selv ikke har nogen særdeles Betænkelighed ved, at Loven forbliver som oprindeligt foreslaaet. Men jeg skal dog bemærke, at det vel i Almindelighed maa antages, at en Lov, som er givet af den lovgivende Magt, ogsaa maa søges ophævet ved en Act, der er udgaaet fra samme Magt. Det kan vel ikke nægtes, at der med Hensyn til denne Sag kunde, under visse Eventualiteter, blive Nødvendighed for, at den blev ophævet; men jeg troer paa den anden Side heller ikke, at der kan være Noget imod, at det skeer paa samme Maade, som ellers vil være Tilfældet i Almindelighed, nemlig, naar det Tilfælde indtræder, naar Rigsdagen er samlet, at en Lov ikke længer behøves, saa forelægges denne Lov til Ophævelse, og, hvis det Modsatte er Tilfældet, naar Rigsdagen ikke er samlet, saa ophæves den ved en provisorisk Lov, som da forelægges den næste Rigsdag. Det er paa denne Maade, at man ogsaa med Hensyn til denne Sag vil kunne handle saaledes, som det i Almindelighed bør være Tilfældet. Forsaavidt der endelig ved denne Sag har været Spørgsmaal om 2de provisoriske Anordninger, saa har allerede Udvalget yttret sig for, at der ikke synes at være Noget imod disse Anordninger, men har ikke troet, at der behøvedes nogen udtrykkelig Udtalelse heraf, deels fordi de vare grundede i en absolut Nødvendighed, deels ogsaa fordi de tildeels allerede ere havede. Det var blot disse Bemærkninger, jeg skulde tillade mig at fremsætte.